

„Když už byla tato mezera odhalena, bylo ji třeba zaplnit. Ostatně, co můžeme dát do dvojice k formě nezbytné pro myšlenku, když ne sám její obsah, a co k pravopisu, který pracuje se slovy, když ne styl pojednávající o dané věci?“

Larousse byl v tomto ohledu převratným reformátorem a jeho iniciativa musela pohoršovat mnoho školských inspektorů jeho doby stejně tak jako pohoršují naše současníky návrhy o školském vzdělávání z roku 1990. Jeho metoda totiž už nestaví do centra pedagogického systému obecnou *normu*, jejíž pravidla pravopisu značně kodifikují označení, nýbrž jasně a úmyslně vyjádření, které je pro něj stylem. Celkem vzato se proti diktátu – imitační karikatuře – prosazuje slohová práce jakožto vynalézavé cvičení, které nemůže být kvalitní bez dobré znalosti slovní zásoby, a tedy pravopisu. Slohová práce je školou jazyka a vybraný jazyk se pak nazývá styl.

kromě pozn. P3 celkem dobře